

MERCEDES BENZ

Etorkizuneko borroketarako antolatu eta prestatu

Erreferendumean onartutako hitzarmen-akordioari **baiezkoa** eman izana lasaitasunez gorai patzen ari dira hedabide guztietan. Kapitalaren Aliantza Santuaren indar guztiek – Enpresak, SEA, Merkataritza Ganberak, Udalak, Aldundiak, Eusko Jaurlaritzak... eta batzordeko gehiengoaren sindikatu-zuzendaritzetan dituzten aliatuek borroka boikotatu dute etengabe, eta "Mercedesekeo langileen gehiengo isilaren erantzukizunaren eta etorkizunaren aldeko apustuaren" froga gisa aurkeztu digute.

4 haizeetara zabaltzen duten mezua da, zorionez dena normaltasunera itzultzen da, langileek enpresaren aholkuak onartzen jarraituko dute eta haien alde erabakitzen utziko diete betiko zuzendaritza sindikal errealistei. **Beren desirak eta Errealitatea nahasten dituzte!!**

Normaltasun zaharra amaitu da eta ezer ez da berdina izango Fabrikan. Mercedesekeo langileok aski dela esan dugu beste batzuek gure alde erabaki dezaten. Hilabete baino gutxiagoan, borrokaren eskolan azken 20 urteetan baino gehiago ikasi dugu, produkzio-prozesuan dugun paper erabakigarria egiaztatu dugu, klase gisa dugun indar kolektiboa egiaztatuz, gure etorkizunaren protagonista sentituz eta gure klasea den memoriaren haria errepikatzen hasiz, langile-borrokaren metodo tradizionalak berreskuratuz.

Egia da, grebaren 9 egunak aktiboki bultzatu eta protagonizatu ditugun langileoi, akordio hau onartzeak, pixkanaka, askoz gehiago lor zitekeenaren itzaropena zapuzten digula.

Hala ere, ezin dugu ahaztu gure parte-hartzea eta mobilizazioa izan direla enpresa bere hasierako helburuei uko egitera behartu dutenak. Borroka partzial bat besterik ez da izan, oraingo honetan enpresak bere aliatu guztiekin, eta soilik kontzesioak egin eta langileei inolako mugarik gabe presio egin ondoren lortu dute gu haratago ez joatea.

Ekintzaileen zeregina, orain, etorkizuneko borroka prestatzea eta antolatzea da. Gaur, langileen gehiengoak **BAI** bozkatu du, bai beldurratik, bai sindikatu-zatiketari aurre egiteko, batzordearen gehiengoaren enpresarekin bat eginda, nahikoa zela eta ezin zela urrunago joan. Baina bihar, beren esperientzian, langile horiek, prezioen igoera geldiezinak bizi-mailaren etengabeko narriadurari eta enpresak ezarritako erritmoen igoera errukigabeari aurre egin beharrean, berriro ere altxatzeko eta borrokatzeko beharra ikusiko dute.

Hurrengo guduak saihestezinak dira, eta, besteak beste, **soldata-prezioen eskala mugikorra** (KPI bai edo bai) defendatzea ezinbesteko aldarrikapena izango da. Prest egon behar dugu, **antolatu** behar dugu, **gure sindikatuen kontrola** berreskuratu behar dugu, lehenengo urratsa azaroko hauteskunde sindikalak izango dira, egungo gehiengoak enpresarekin duen

erruki eta adostasunaren aurrean, **enpresa-komite borrokalari bat** eduki behar dugu, Hitzarmenaren negoziatioetan kontuan hartuko duena eta **Fabrikako Batzar Nagusiaren** erabakien eta kontrolaren mende egongo dena.

Urte zailak datoz, eta burgesia ahaleginduko da guri ordaintzen bere krisiaren pisua. Baina gu duintasuna, kontzientzia eta klase gisa borrokatzeko metodoak berreskuratzen ari gara. Ugazabek beren diru guztiarekin, erakundeen laguntzarekin, komunikabideen kontrolarekin, boteretsuak dirudite, baina langileok sortzen dugu aberastasuna, eta gure baimenik gabe ezerk ez du funtzionatzen. Aste hauetan beldurra izan digute, klasearen botere antolatua sentitu dute klaseak modu kolektiboan eta elkartuan jarduten duenean. Borroka egingo dugu berriro, eta aste hauetako irakaspenak ikasi eta antolaketan aurrera egiten badugu, hurrengo borroka irabaziko dugu bete-betean.

Ez dugu ahaztu behar. Euskal ekonomiaren etorkizunagatik gure erantzukizunari egindako dei zinikoen atzean, 5000 langilek Euskadi osoa kolokan jarri dezake. Zenbat indar eta botere izango genukeen hedatu, ez 5.000 bakarrik, baizik eta ehunka mila euskal langileok eta Estatuko gainerako milioika langileok, baldin eta kolektiboki mugituko bagina gure eskubideen eta esplotazio kapitalistaren alde nonahi borrokatzeko.

Azkenean, borroka sindikalak enpresaren esplotazio-maila finkatzera jotzen du, besterik gabe; zenbat soldata eta denbora libre dugun guretzat eta gure familientzat. Harago joan behar dugu. Enpresan ustiatzen gaituzten patroik berberak dira (gobernu eta erakundeetako agenteen bitartez) krisian, bidegabekerietan, gerretan, multinazionalen eta petrolio-enpresen ekintza harrapariak eragindako klima-aldaketan eta maila guztietako ziurgabetasunean erortzen den mundua menderatzen eta zuzentzen dutenak.

Beraz, klaseko borroka politikoa ere egin behar da mundu kapitalista gaixo honen aurka; hemen, estatu espainiarrean eta nazioartean. Mundu sozialista baten alde borrokatzea, non ekonomia osoa herri langilearen esku eta kontrolpean izan dadin, behar sozialak asetzeko eta gure lanarekin aberats bihozgabe mordera ez gizentzeko. Zoriontasuna, ongizatea eta anaitasuna hitz hutsalak ez diren mundua, benetako gizabideaz gizartea zuzenduko duen motorra baizik.

GORA MERCEDES BENZKO LANGILEEN BORROKA!
GORA LANGILE-KLASEAREN BORROKA!

LUCHA DE CLASES - NAZIOARTEKO KORRONTE MARXISTA